

Έναρξη νέου συσσιτίου απόρων στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Το Σάββατο, 4 Ιουλίου, στο πλαίσιο της επίσκεψής του στην Καμπέρα, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος μετέβη στην πόλη Queanbeyan και χοροστάτησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου, όπου έτυχε θερμής υποδοχής από τους πιστούς της Ενορίας και από τον Ιερατικό Προϊστάμενο, πατέρα Ιάκωβο Συριώτη.

Ο Αρχιεπίσκοπος παρέστη στην επίσημη έναρξη του συσσιτίου απόρων, που με προτροπή του οργανώθηκε στην Ενορία του Αγίου Δημητρίου, και ευλόγησε τη νέα αυτή πρωτοβουλία η οποία αποσκοπεί στη στήριξη των εμπέριστων συνανθρώπων μας. Ακολούθως, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Εσπερινού, ενώ μίλησε επίκαιρα στους πιστούς για τη σημασία της ελεημοσύνης και της φιλανθρωπίας.

Αναλυτικότερα, ο Σεβασμιώτατος σχολίασε το Ευαγγέλιο του Αγιασμού, περιγράφοντας το θαύμα της θεραπείας του Παραλύτου της Βηθεσδά από τον Ιησού Χριστό, και παρουσίασε τα δύο βασικά διδάγματα που προκύπτουν εξ αυτού για τον σύγχρονο άνθρωπο. Καταρχάς υπενθύμισε ότι ο παράλυτος περίμενε για 38

χρόνια, μέχρι να λάβει την ίαση, διακρίνοντας ότι η πίστη του «ήταν πίστη καρδιακή και όχι επιφανειακή». Παρότρυνε, λοιπόν, τους πιστούς να έχουν υπομονή και το ίδιο ισχυρή πίστη κάθε φορά που προσεύχονται στον Θεό και ζητούν τη βοήθειά του. Το δεύτερο και πλέον επίκαιρο διδάγμα, που παρουσίασε ο Σεβασμιώτατος στους ενορίτες του Αγίου

Δημητρίου, εκπορεύεται από την απάντηση: «Κύριε, άνθρωπον δὲ οὐκ ἔχω», που έδωσε ο παράλυτος στον Χριστό, όταν Εκείνος τον ρώτησε: «Θέλεις ὑγίης γενέσθαι;». Η φαινομενικά παράδοξη απάντηση καταδεικνύει πως το αίσθημα της μοναξιάς και η έλλειψη συμπαράστασης υπερτερούσαν του πόνου που βίωνε εξαιτίας της παραλυσίας.

«Φαίνεται ότι τον άνθρωπο αυτό η παραλυσία δεν τον πονούσε τόσο πολύ, όσο τον πονούσε η απομόνωση και η μοναξιά», παρατήρησε ο Αρχιεπίσκοπος. «Μία μορφή παραλυσίας είναι η μοναξιά, που στη δική μας εποχή έχει εξαπλωθεί», επισήμανε και συνέχισε: «Σήμερα, εδώ στην ενορία του Αγίου Δημητρίου, που ξεκινάμε να δίνουμε ένα πιάτο φαγητό στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη, το κίνητρό μας δεν είναι μόνο να δώσουμε αυτό το φαγητό, αλλά να δώσουμε στον πλησίον συντροφιά, δώσουμε την προσοχή μας, να δώσουμε τον χρόνο μας και, αν θέλετε, να δώσουμε και ένα χαμόγελο. Γιατί αυτό το χαμόγελο, τελικά, είναι πάρα πολύ ακριβό και σπάνιο στη σημερινή εποχή».

Κλείνοντας, λοιπόν, ο Σεβασμιώτατος παρακάλεσε τους πιστούς να λάβουν σοβαρά υπόψιν τους το δίδαγμα που προκύπτει από το θαύμα της θεραπείας του Παραλύτου και να προσπαθήσουν να κάνουν μια άλλης μορφής ελεημοσύνη, πέρα από την οικονομική, να κάνουν δηλαδή την ελεημοσύνη «που πραγματικά αγγίζει την καρδιά των συνανθρώπων μας». Παράλληλα προέτρεψε τους πιστούς να αγκαλιάσουν τη νέα αυτή φιλανθρωπική προσπάθεια της Εκκλησίας.

Οικουμενικός Πατριάρχης: Αι εορταί Αγίων και Μαρτύρων γυναικών είναι ευκαιρία διά να ενθυμηθώμεν την μαρτυρίαν, τας θυσίας και την προσφοράν των γυναικών εις την Εκκλησίαν

Οικουμενικός Πατριάρχης: Αι εορταί Αγίων και Μαρτύρων γυναικών είναι ευκαιρία διά να ενθυμηθώμεν την μαρτυρίαν, τας θυσίας και την προσφοράν των γυναικών εις την Εκκλησίαν

“Αι εορταί Αγίων και Μαρτύρων γυναικών, όπως η μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής, είναι ευκαιρία διά να ενθυμηθώμεν την μαρτυρίαν, τας θυσίας και την προσφοράν των γυναικών εις την Εκκλησίαν, και τον ιδιαίτερον σεβασμόν, τον οποίον απολαμβάνουν εις την Ορθοδοξίαν”, επισήμανε, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, στην ομιλία του, στην Κοινοτική Αίθουσα, αμέσως μετά την Θεία Λειτουργία, κατά την οποία χοροστάτησε, για

την εορτή της ιεράς μνήμης της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής, στον πανηγυρίζοντα φερόνυμο Ι. Ναό της Κοινότητας Κοντοσκαλίου.

“Ατυχώς και αστόχως η Ορθόδοξος Εκκλησία χαρακτηρίζεται έξωθεν ως ανδροκεντρική. Όμως, η κεντρική θέση της Θεοτόκου εις την ζωήν της, η πληθύς των Αγίων γυναικών, η προσφορά των γυναικών εις τας ενορίας, το πολυδιάστατον διακονικόν έργον των, και ο ουσιαστικός ρόλος αυτών εις την οικογένειαν, την «μικράν Εκκλησίαν», κατά τον προκάτοχόν μας εις τον Θρόνον της

Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας, Ιωάννην τον Χρυσόστομον, τα οποία προκαλούν θαυμασμόν, ακυρώνουν αυτὰς τας θεωρήσεις. Πολύ εύστοχα, ο Μητροπολίτης Περγάμου εξαιρεί το γεγονός, ότι εις την Ορθόδοξον Παράδοξιν, η γυναίκα είναι ο κατ’ εξοχήν εκφραστής του προσωποκεντρικού ήθους. Γράφει: «Η γυναίκα, περισσότερο από κάθε άλλον, και ίσως πρώτα από κάθε άλλον ως Μητέρα, μας μαθαίνει να ζούμε ως πρόσωπα και όχι ως άτομα, δηλαδή ως όντα σχέσεως, και όχι ως αυτονομημένα και ανεξάρτητα όντα».

